

ΠΛΗΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Τοχ. Γραφείο
ΚΕΜΠΑ
Αριθμός Αδείας
3712

ΕΝΤΥΠΟ ΚΛΕΙΣΤΟ ΑΡ. ΑΔΕΙΑΣ 3655 ΚΕΜΠΑ
ΚΩΔΙΚΟΣ 013586

Κεράσοβο

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΣΜΟΛΙΚΑ 21, 13451 ΚΑΜΑΤΕΡΟ - ΤΗΛ. 210 - 88.27.296

www.kerasovo.gr e-mail: adelf.agiapar@gmail.com facebook: Αγία Παρασκευή Κεράσοβο

ΤΕΥΧΟΣ 152 ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2019

Κερασοβίτες στη Γιορτή Τσίπουρου

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η αδελφοτητά μας σας προσκαλεί
στην ετήσια χοροεσπερίδα
και κοπή της πρωτοχρονιάτικη πίτας
με τον Νίκο Φιλιππίδη και την συνοδεία του
στην αίθουσα δεξιώσεων

«Amadeus»

(Δραγουμάνου 42 Ίλιον,
περιοχή Ραδιοφωνίας ΑΤΤΙΚΗ
Τηλ.: 210 2637726)

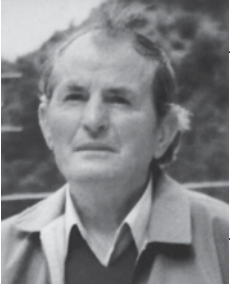
στις 26 Ιανουαρίου 2020 και ώρα 13:00

τιμή: 20€

Το ΔΣ της Αδελφότητας
σας εύχεται

Καλή Χρονιά
με υγεία & ευημερία!
Χρόνια πολλά!

Γεώργιος Χ. Κοντοδήμος,
Μεγάλος Ευεργέτης
της Αδελφότητας
και του χωριού μας

- Αγοράστε γεωργικά και κτηνοτροφικά προϊόντα από τους παραγωγούς του χωριού.
Είναι σίγουρα άριστης ποιότητας και ταυτόχρονα ενισχύετε την τοπική οικονομία.
- Ψωνίστε από τα καταστήματα του χωριού.
Μας χρειάζονται και τα χρειαζόμαστε.
- Προτιμήστε συγχωριανούς μας επαγγελματίες.

01

“ΚΕΡΑΣΟΒΟ”

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ:

Αδελφότητα Αγίας Παρασκευής
Κόνιτσας Ιωαννίνων

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ελένη Σιάφη, Πρόεδρος Αδελφότητας
Σμόλικα 21, 134 51 Καματερό

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Πρόεδρος: Ελένη Σιάφη, 6976003886

Αντιπρόεδρος: Ιωάννης Γαλιάνης, 6978720828

Γραμματέας: Ανθούλα Παστρουμά,
6951932802

Ταμίας: Φώτης Βάιλας, 6945602679

Μέλος: Νικόλαος Αποστόλου του Αποστόλη,
6944868734

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ

Ελένη Σιάφη, Ιωάννης Γαλιάνης,
Γιώργος Αθ. Σιάφης

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ

Ιωάννης Γαλιάνης, Ανθούλα Παστρουμά

ΕΚΠΡΟΣΩΠΟΙ ΣΤΗΝ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ

Ελένη Σιάφη, Ιωάννης Γαλιάνης, Φώτης Βάιλας

Αντιπρόσωπος με σφραγίδα και μπλοκ για το χωριό και τις δημόσιες υπηρεσίες είναι ο Κώστας Γ. Τζίνας

Ανώνυμες επιστολές και κείμενα δεν δημοσιεύονται.

Τα ενυπόγραφα άρθρα δεν σημαίνει ότι εκφράζουν και τις απόψεις του Δ.Σ. της Αδελφότητας ή της Σύσταξης.

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

20 ευρώ - 25 Δολ. ΗΠΑ - ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ 30

ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ:

Αδελφότητα Αγίας Παρασκευής Κόνιτσας. Σμόλικα 21, 134 51 Καματερό

Αρ. Λογαριασμού:

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΕΙΡΑΙΩΣ 6034-135805-738
IBAN: GR 3001710340006034135805738

ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ALKODI GROUP

Αριστοτέλους 91, 104 34 Αθήνα
Τηλ.: 211 012 1994 -

e-mail: alkodigroup@gmail.com
ISSN 1107-938X

Πρόσκληση

Προς όλους τους συγχωριανούς και φίλους της Αδελφότητας και του περιοδικού μας.

Παρακαλούμε να μας στέλνετε απόψεις και θέσεις για όποιο θέμα θέλετε να αναδείξετε.

Επίσης φωτογραφικό υλικό από κοινωνικές και προσωπικές στιγμές, για να τις δημοσιεύουμε.
e-mail: adelf.agiapar@gmail.com

Η Αδελφότητα μας βάζει για τις Αποκριές Πλεωφορείο για το χωριό. Αναχώριση την Παρασκευή 28 Φεβρουαρίου το βράδυ από την Αθήνα και επιστροφή 2 Μαρτίου από το χωριό!

Για περισσότερες πληροφορίες στα τηλ του Δ.Σ. όπως αναγράφονται στην ταυτότητα της εφημερίδας.

Ο Πρόεδρος του χωριού
Βασίλης Σαμαράς εύχεται
σε όλους του συγχωριανούς μας
καλή και δημιουργική χρονιά.

ΧΡΗΣΙΜΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

02

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΞΕΝΩΝΑΣ: 6977928832 (Φάνης Κατσιώτας)
ΤΟΠΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ: 26550-24210,
ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ ΣΑΜΑΡΑΣ 6974874281
ΣΥΝΕΤΑΙΡΙΣΜΟΣ Κ.Χ.: 26550-24339,
6977265228 (Χρυσ. Γκούτσιος)
ΛΑΟΓΡΑΦΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ 6976202076
ΙΕΡΕΑΣ: (Παπα-Μιχάλης) 6947236885

ΚΟΝΙΤΣΑ

ΔΗΜΑΡΧΕΙΟ: 2655360300
ΚΕΝΤΡΟ ΥΓΕΙΑΣ: 26550-23111
ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ: 26550-22202
ΚΤΕΛ: 26550-22214
ΤΑΞΙ: 26550-22471, 22500
ΠΥΡΟΣΒΕΣΤΙΚΗ: 26550-22199
ΔΕΗ: 26550-22209
ΚΕΠ: 26550-23900

Αποφάσεις τακτικής Γενικής Συνέλευσης έτους 2019

Στις 17 Νοεμβρίου 2019 ημέρα Κυριακή, στο γραφείο της Αδελφότητας επί της οδού Σμόλικα 21 στο Καματερό Αττικής, συνήλθε η ετήσια Τακτική Γενική Συνέλευση προκειμένου να ενημερωθεί, να συσχεφθεί και να αποφασίσει στα θέματα της Ημερήσιας Διάταξης όπως αυτά αναγράφτηκαν στη σχετική Πρόσκληση Γ.Σ. η οποία νόμιμα και έγκαιρα κοινοποιήθηκε σε όλους τους Κερασοβίτες.

Θέμα απαρτίας δεν τίθεται, καθώς σύμφωνα με το Καταστατικό, είναι η 2η Κυριακή μετά την εξ' αναβολής Συνέλευση, που είχε οριστεί στις 10 Νοεμβρίου 2019.

Μεταξύ των θεμάτων που συζητήθηκαν ήταν μεταξύ άλλων η σύντομη αναφορά στις Δραστηριότητες και τις Πολιτιστικές εκδηλώσεις της Αδελφότητας για το έτος 2019, οι οποίες κατά γενική ομολογία θεωρήθηκαν επιτυχημένες και εγκρίθηκε ομόφωνα η συνέχιση παρόμοιων εκδηλώσεων και στο 2020.

Αναφέρθηκε η παράλειψη κάλυψης υποχρεώσεων Συνεταιρισμού προς την Αδελφότητα (ΕΝΦΙΑ γραφείου στο χωριό, παροχή χρηματοδότησης για τις πολιτιστικές εκδηλώσεις). Μετά από συζήτηση, συμφωνήθηκε ομόφωνα η δημοσίευση θεμάτων που αφορούν στον Συνεταιρισμό στο περιοδικό της Αδελφότητας ενυπογράφως. Επίσης, αποφασίστηκε ότι οι λογοτεχνικές εκδόσεις της Γεωργίας Τζίνα του Χρυσοστόμου θα παρουσιαστούν στα Κερασοβίτικα 2020 στην πλατεία του χωριού.

Εκκλησιαστική Επιτροπή

Εκλέχτηκε η νέα Εκκλησιαστική επιτροπή μετά από σχετική απόφαση της Μητρόπολης. Η νέα Επιτροπή αποτελείται από: Πάτερ Μιχάλης, Ζήσης Τσιάτσιος, Πέτρος Τζίνας, Νίκος Κουκούμης, Νίκος Ζήκας και Αναπληρωτές Χρήστος Καλύβας και Απόστολος Τζιμοτόλης.

Οι θέσεις θα καθοριστούν μετά από τη Συνέλευση αρχές του μήνα.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Το Σούπερ Μάρκετ Κεράσοβο λειτουργεί από 1 Ιανουαρίου 2020 υπό τη νέα Διοίκηση της Ιωάννας Ζούλφο.

Καλές και αποδοτικές δουλειές.

Αγιασμός στην Αδελφότητα για τη νέα περίοδο.
Νοέμβριος 2019.

Συνδρομές

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ	ΠΟΣΟ (€)
Σελσιώτη Ζωή	50,00
Βλιώρας Χρήστος	40,00
Σελσιώτη Μαργαρίτα	50,00
Νταγκοβάνου Μπακογιάννη Σοφία	20,00
Γαλάνη Λουκοπούλου Λέλα	20,00
Καρύδης Νίκος	20,00
Μακρυγιάννης Νίκος	20,00
Γεωργίου Δημήτρης	50,00
Καναβού Μαρία	20,00
Κοταδήμου Νταγκοβάνου Ελένη	20,00
Τέλλη Σταθούλα	20,00
Κοταδήμος Ανέστης	20,00
Κωτούλα Ανδρομάχη του Ευαγγέλου	20,00
Ροδόκλεια Παπαγιάννη	35,00
Γελαδάρης Βασίλειος	20,00
Παναγιώτου Νικόλαος	20,00
Τσούμπαου Ντίνη Βιολέτα	25,00
Κουκούμη Καραμπίνα Λευκοθέα	20,00

Διόρθωση: η Μαρίκα Νταγκοβάνου Παπακώστα 50 ευρώ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Επιτυχόντες

Ο Νικόλαος Μανώλης του Δημητρίου και της Αρετής Νικολάου Γαλάνη πέρασε στη σχολή οικονομικών επιχειρηματικών διεθνών σπουδών Πανεπιστήμιο Πειραιά

Θάνατοι

- Έφυγαν από τη ζωή στο χωριό οι:
- Έφυγε από τη ζωή στις 27 Οκτωβρίου στο χωριό η Σπυριδούλα Παναγιώτου, ετών 90.
- Ο Κώστας Γκούτσιος στην Αθήνα στις 3 Οκτωβρίου, ετών 90.
- Η Σοφία Ζαμάνη στο χωριό 19 Νοεμβρίου, ετών 94.

Καλό Παράδεισο

Αιμοδοσία

- Έδωσαν αίμα οι:
- Παναγιώτης Νταβέλης
- Αλέξανδρος Τζίνας

Κοινωνικά

Τσιπουρογιορτή στο γραφείο της Αδελφότητας

Παρέα με τους αγαπημένους μας συγχωριανούς, με άφθονο τσίπουρο, πολύ διασκέδαση και χορό, κερασοβίτικο φαγητό και μοναδικές εμπειρίες ένα ήταν σίγουρο ότι θα τη θυμόμαστε την Τσιπουρογιορτή για πολύ καιρό και με τις καλύτερες αναμνήσεις!

Η ανακοίνωση της Αδελφότητας στο λογαριασμό της στο FB έγραφε Τσιπουρογιορτή το Σάββατο 7 Δεκεμβρίου 7,30 το βράδυ στο γραφείο της αδελφότητας Σμόλικα 21 Καματερό, δίπλα στο τζάκι με την ορχήστρα του Αντώνη Κακούρη. Ο Βασίλης Σκαλωμένος μας προσφέρει το τσίπουρο! Σας περιμένουμε ας φέρει ο καθένας μας φαγητό, γλυκό ή πίτα!!!

Μία εκδήλωση που συνδύασε κέφι, χορό, άφθονο τσίπουρο με φαγητό και ζωντανή παραδοσιακή μουσική για ντόπιους και μη, ξεκίνησε αργά το απόγευμα και τράβηξε μέχρι τις πρώτες βραδινές ώρες με πολύ χορό από την παραδοσιακή ορχήστρα που μεράκλωσε όλους τους Κερασοβίτες.

Το τσίπουρο έρρεε άφθονο καθ' όλη τη διάρκεια του γλεντιού, μιας και κάθε φορά που ένα μπουκάλι άδειαζε, άνοιγε το επόμενο χωρίς κανέναν δισταγμό. Φυσικά, επειδή το τσίπουρο δεν κατεβαίνει ξεροσφύρι, κάθε λογής εδέσματα στο τραπέζι της κουζίνας το συνόδευαν, από τις παραδοσιακές πίτες, πολλές πίτες όπως μπατσαρόπιτα, τηγανίτες (λαγκίτες) τουρσί, σαλάτες και κρεατικά, όπως τηγανιά, λουκάνικα, σουβλάκια ως και σεφταλιές είχε το μενού. Γλυκά, πολλά γλυκά. Ένα ήταν σίγουρο: οι σπιτικοί μεζέδες ήταν χορταστικότεροι και απολαυστικότεροι.

Συγχαρητήρια στο Δ.Σ. της Αδελφότητας για την άψογη διοργάνωση και για την αδιάκοπη προσπάθεια που κάνει στο να δίνει την ευκαιρία στους Κερασοβίτες ν' ανταμώνουν και να γλεντάνε αδελφωμένοι όπως ο πολιτισμός της παράδοσής τους, επιβάλλει!!! Τους ευχαριστούμε που μας έδωσαν την ευκαιρία να γλεντήσουμε μαζί τους!!! Έπαιξαν οι: Αντώνης Κακούρης (κλαρίνο), Γιώργος Σάρρος (λαούτο), Νίκος Κατσαρός (ντέφι) και Πελοπίδας Γαργάλας (ακορντεόν).

Ευχαριστούμε τον Βασίλη Σκαλωμένο για το τσίπουρο που μας πρόσφερε, την ορχήστρα, τις κυρίες για τα φαγητά και γλυκά!!!

Μερικά μουσικοχορευτικά στιγμιότυπα από την γιορτή τσίπουρου που πραγματοποιήσε η Αδελφότητα Αγίας Παρασκευής (Κεράσοβο) Κόνιτσας στα γραφεία του συλλόγου στο Καματερό στις 7-12-2019!!!

Ιστορικά και Διάφορα—επιμέλεια Ο Φιλίστωρ

Ψάχνοντας παλιούς φακέλους, βρήκα ένα κείμενο που δεν θυμάμαι πως έφτασε στα χέρια μου, επάνω έγραφε δημοσιεύτο παίρνω το θάρρος και το μοιράζομαι μαζί σας όπως είναι, ζητώντας συγγνώμη που δεν αναφέρω το όνομα του συντάκτη. Αναφέρεται στον θάνατο του Μουσλήμπεη το 1864 και έχει ως ακολούθως:

«Πως σκοτώθηκε ο Μουσλήμπεης»

Αφήγηση του Ηλία Τσιάτσου του Χρήστου, από τους παλπούδες του και τους δημογέροντες του χωριού.

«Ήταν φθινόπωρο ,εποχή που μαζεύανε τα καλαμπόκια το 1864, που ήτανε κλέφτες στο χωριό. Κάποια μέρα που οι κλέφτες χορεύανε και γλεντούσαν ρώτησαν τον μπέη και του πήρανε και αυτόν και τι σου κάνανε μία τρίχα.

Το βράδυ έψησε ο Μπέης ένα κοτόπουλο και γράφει ένα γράμμα στους κλέφτες και το έστειλε με τον παππού του Δημητρίου Γκούτσιου του Χρήστου.

Οι κλέφτες το βράδυ κρατήσανε τον Μήτηρο Γκούτσιο, κατεβήκανε κάτω στην Μαντρινιά.

Ξεκινήσανε και αυτοί από εδώ και τους κάννανε στρατοκαρτερία.

Όταν τους είδε ο Μπέης τους είπε «Μήτε-μήτε ωρέ παιδιά, με σκοτώνετε», αλλά αυτοί έρριξαν και τον χτύπησαν, όπως ήταν καβάλλα στο ζώο του Βασιλείου Ζαμάνη.

Οι κλέφτες ήτανε οι Νταβελαίοι. Οι δικοί μας δεν πήγανε κάτω,εκεί που τον χτύπησαν. Γύρισαν πίσω στο χωριό, φωνάζανε το χωριό να πάρουν τα πράγματα. Αλλά οι χωριανοί δεν πήγαν ,μόνο έβγαλαν ένα δέμα (χαράνι) Σαρμανιώτικο που ήτανε μέσα στην «κούλια», που το είχαν πάρει αυτοί και λέγανε ότι το έκλεψε το χωριό.

Οι Κερασοβίτες ενώ ήτανε μέσα στην «Κούλια» ,βάλανε φωτιά και κάψανε την «Κούλια», εκεί που σήμερα είναι το Παλιό Σχολείο ,που ξανακάηκε από τους Τούρκους (1913) και το 1914 ξανακτίστηκε.

Ένας από τους Τούρκους με το όνομα Σούμπασης (Ντραγάτης), που λεγότανε Φέκος,το χωριό ελειδή ήτανε καλός άνθρωπος, τον έκρυψε,δεν είχε φύγει με τους άλλους, γλίτωσε και δεν τον σκότωσαν.»

Αγία Παρασκευή 9-9-1987

Αφήγηση Ηλία Τσιάτσου}

Μουσλήμπεης γενάρχης των διεκδικητών του χωριού μας ως τσιφλίκι. Εκτελέστηκε απο τους Νταβελαίους, γιατί δεν ενέδωσε στις απαιτήσεις τους και προσπάθησε να διαφύγει, σε Κερασοβίτικο μέρος,πλησίον των συνόρων προς την Πουρνιά (Σταρίτσιανη).

Προς αποφυγή αντιποίνων από τους Τούρκους δηλώθηκε τότε ότι το μέρος δεν ανήκε στην κτηματική περιφέρεια του Κερασόβου. Το ανωτέρω αξιοποίησαν οι όμοροι Στρατιώτες {πρόθυμοι προς την τότε κρατούσα εξουσία και υποστηρικτές των μπέηδων (σε όλες τις δικαστικές διαμάχες Κερασοβιτών - μπέηδων ήταν οι μόνοι εκ των ομόρων χωριών που τους υπερασπιζοντο και προσέτρεχαν ως μάρτυρες)} και καταπάτησαν ένα τμήμα Κερασοβίτικου εδάφους.

(Θα ήθελα να ζητήσω συγγνώμη απο τους κληρονόμους του Κωνσταντίνου Ιωάννου Κωτούλα και της Δήμητρας Κωτούλα για τον τρόπο με τον οποίον δημοσιεύθηκε στο τεύχος του Ιουνίου 2019, η απόφαση του Υπουργείου Οικονομικών επί της αιτήσεως της Δήμητρας Κωτούλα για παροχή βοήθειας δια τον θάνατον του συζύγου της Κ. Κωτούλα, όπως κατά την απόφασιν «απληθρακώθη ριφθείς μετ' άλλων Ελλήνων πολιτών (υπο των Γερμανών) εντός πυρποληθείσης οικίας» τον Ιούλιον 1944 στο χωριό Μηλέα Μετσόβου. (Δυστυχώς ήταν αδύνατη η ανάγνωσή της και η αποκόμιση εξ αυτής χρησιμών συμπερασμάτων. Πρέπει από τους υπευθύνους να δίδεται η δέουσα επ' αυτού προσοχή.)

Καλοκαίρι στο χωριό

Της Φωτεινής Κωτούλα

Ήταν ένα ξεχωριστό καλοκαίρι γεμάτο μελωδίες και παραιοσοσιακές αναμνήσεις από το παρελθόν.

Την ετοιμασία της νύφης και του γαμπρού.

Πόση όση όμορφη υπήρχε στο χωριό μας τα περασμένα χρόνια.

Οι γάμοι ήταν ένα γεγονός που συγκέντρωναν όλο το χωριό, παιδιά και μεγάλοι μαζεμένοι στην πλατεία, έρχονταν να προϋπαντήσουν τη νύφη με την ορχήστρα, το βιολί το ακορντεόν, το ντέφι και την τιμητική του την είχε το κλαρίνο.

Ο χορός ξεκινούσε από το σπίτι της νύφης και σε όλο το δρόμο χόρευαν τραγουδώντας τραγούδια του γάμου.

Αλήθεια υπάρχουν τόσα έθιμα που πρέπει να ξαναθυμη-

θούμε; Και φέτος νοιώσαμε την ατμόσφαιρα των αλλοτινών εποχών, τότε που το χωριό μας έσφυζε από ζωή.

Μας ένωσε ταυτόχρονα και με νέου ανθρώπους που δημιούργησαν τις δικές τους ξεχωριστές μελωδίες πατώντας στη μουσική μας παράδοση και συντέλεσαν να γίνει το Κεράσοβο κοιτίδα πολιτισμού.

Νέοι άνθρωποι από άλλα μέρη της Ευρώπης γνωρίζουν και συμμετέχουν σε δρώμενα και με αυτόν τον τρόπο συμβάλλουν στην προώθηση της πολιτισμικής κληρονομιάς μας.

Ευχόμαστε κάθε χρόνο να αναβιώνουν ήθη και έθιμα του χωριού μας ώστε να μην ξεχαστούν. Να θυμούνται οι παλιοί και να μαθαίνουν οι νεότεροι.

Η Δασκάλα μας

Της Φωτεινής Κωτούλα

Φέτος είχαμε την χαρά να συναντήσουμε ένα αγαπημένο πρόσωπο από το παρελθόν την δασκάλα μας την κα Ντίνα.

Αλήθεια πόσο ξεχωριστοί είναι κάποιοι άνθρωποι φτιαγμένοι θαρρείς για να έρθουν σε αυτόν τον κόσμο να μας διδάξουν την ευγένεια, την συμπόνια, την αγάπη.

Όταν πρωτοήρθε στο χωριό νέα κοπέλα μας έκανε εντύπωση η παρουσία της, τα μάτια της εξέπεμπαν ένα φως γεμάτο καλοσύνη και γλυκύτητα..

Στον τόπο που ζούσαμε η ζωή ήταν σκληρή ιδιαίτερα για εμάς τα παιδιά των ξενιτεμένων γονιών και η φροντίδα τότε λιγοστή.

Οι δάσκαλοι που πέρασαν από το χωριό δεν έδειχναν κατανόηση στα προβλήματά μας.

Μας χτυπούσαν χωρίς ιδιαίτερο λόγο. Θυμάμαι ένα περιστατικό που με πλήγωσε. Ήταν όταν δάσκαλος έδειρε άσχημα την αδερφή μου γιατί με βοήθησε σε κάποιο μάθημα, το θεώρησα τόσο άδικο!!! Αλλά μήπως η ζωή είναι δίκαιη με τους αδύναμους;

Πορευτήκαμε καλά με την κα Ντίνα. Δεν σήκωσε χέρι

επάνω μας, δεν μας έβαζε τιμωρία στον πίνακα με το ένα πόδι ψηλά. Δεν μας έκλεισε στο μικρό και σκοτεινό αποθηκάκι κάτω από τις σκάλες.

Πάντα με κατανόηση και με την γλυκιά της φωνή μας βοήθησε να ξεπεράσουμε τις φοβίες που είχαμε αποκτήσει. Αρχίσαμε να νοιώθουμε ότι κάποιος επιτέλους νοιάζοταν πραγματικά για εμάς. Ήταν μία όαση, μια αγκαλιά ανεκτίμητη που φώτισε την ύπαρξή μας σε τούτον τον τόπο.

Πόσο τυχεροί ήμασταν που την γνωρίσαμε. Στο πέρασμά της μας έδωσε μία νότα αισιοδοξίας και τη δύναμη να πιστέψουμε στον εαυτό μας.

Ήταν προορισμένη για αυτό το λειτούργημα. Τι κρίμα που βρίσκονται τόσοι λίγοι κατάλληλοι δάσκαλοι σε αυτές στις θέσεις που έχουν να κάνουν με παιδικές ψυχές.

Σε ευχαριστούμε που πέρασες από τη ζωή μας και την ομόρφυνες με ωραίες αναμνήσεις.

Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ.

Αφιερωμένο στην καλή μας δασκάλα Κυρία Ντίνα!

Περί μαστόρων και οικοδομής

Σε πείσμα όσων κρατούν στα σεντούκια, χαρτιά που έχουν σχέση με το χωριό, προσωπικά ότι έχω και ότι πέφτει στην αντίληψή μου, θα σας το κοινοποιώ για να το γνωρίζετε και να το αξιοποιήσετε αναλόγως.

Ψάχνοντας τα χαρτιά του πατέρα μου για να βρω κάποια στοιχεία για την τεκμηρίωση της ιδιοκτησίας μας, έναντι του Κτηματολογίου, βρήκα ένα ιδιωτικό μηχανογραφημένο συμφωνητικό με την «Πρακτική Γεωργική Σχολή “Π. Βαλλιάνου”», όταν δούλευε στο Αργοστόλι.

Σας το παρουσιάζω με την ελπίδα να εμφανιστούν και άλλα αντίστοιχα στοιχεία απο τους χωριανούς που να τεκμηριώνουν την ιστορική ανά τον κόσμο διαδρομή των Κερασβιτών μαστόρων.

ΙΔΙΩΤΙΚΟΝ ΣΥΜΦΩΝΗΤΙΚΟΝ

Δια του παρόντος ιδιωτικού συμφωνητικού αφ' ενός ο κ. Ανδρέας Πεταλούδης κάτοικος Αργοστολίου, ενεργών ως Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου της εν Αργοστολίω Πρακτικής Γεωργικής Σχολής “Π. Βαλλιάνου” νομίμως εξουσιοδοτηθείς και αφ' ετέρου “Ο Θεόδωρος Στρατσιάνης” κτίστης, διαμένων προσωρινώς εν Αργοστολίω, συμφωνούσι τα ακόλουθα:

Ο Θεόδωρος Στρατσιάνης αναλαμβάνει να ανεγείρει τους τοίχους ή μέρους αυτών της μεσημβρινοδυτικής πλευράς του άνω κτήματος της Πρακτικής Γεωργικής Σχολής, όσης εκτάσεως ήθελεν λάβει εντολήν παρά της Διοικητικής Επιτροπής της σχολής, αντί της τιμής των Δρχ. 28,7% κατά τετραγωνικόν μέτρον, με πλάτος παρά την βάση εξήκοντα εκατοστών και εις το άνω μέρος πενήκοντα εκατοστών, συμπεριλαμβανομένη εις την τιμήν των Δρχ. 28,7%, η κατεδάφισις του παλαιού τοίχου, η εκκαθάρισις του εδάφους και το άνοιγμα των θεμελίων, ως αμοιβή δια την παρασχεθησομένην εργασίαν του.

Επί του άνω μέρους των κατασκευασθησομένων τοίχων θέλει κατασκευασθή σαμάριον.

Τα προς τον σκοπόν τούτον υλικά, τα οποία θ' απαιτηθούν ήτοι άσβεστος, άμμος, τσιμέντον και λίθοι, θέλουσι χορηγηθή εξόδοις της εργοδότριας Γεωργικής Σχολής.

Η καταμέτρησις θέλει γίνεσθαι κατά Σάββατον ή κατά δεκαπενθήμερον οπότε θα εξοφλείται ο καθ' εκάστην εβδομάδα ή δεκαπενθήμερον ανεγειρόμενος τοίχος.

Οι συμβαλλόμενοι αποδέχονται τα ανωτέρω και προβαίνοσιν εις την υπογραφήν του παρόντος συμφωνητικού.

Του παρόντος εγένοντο δύο όμοια ληφθέντα ανά έν παρ' εκάστου των συμβαλλομένων.

Αργοστόλιον, 26 Μαρτίου 1958
ΟΙ ΣΥΜΒΑΛΛΟΜΕΝΟΙ
(ακολουθούν οι υπογραφές)

Δ.Θ.ΣΤ

Πύρινος εφιάλτης

**Εύχομαι ποτέ να μην το
ζηήσει κανένας αυτό που
έζησα εκείνο το ξημέρωμα
(09/10/2019).**

Γαβ γαβ ο σκύλος, ξυπνάω ακούω, κριτς κριτς, αχ τα παλιο κουνάβια στη σκεπή πάλι. Παίρνω ένα μπαστούνι και χτύπαγα το ταβάνι να τα τρομάξω. Όμως ο θόρυβος ήταν διαφορετικός, ήταν τρίξιμο πάω προς το κουζινάκι ανοίγω το παράθυρο και τι να δω, η αποθήκη του Γκουντούλη παρανάλωμα, τα ξύλα ήταν που έτριζαν επειδή καιγόταν.

Έντρομη τρέχω απ' την αυλή με το μπαστούνι στο χέρι, φωνάζοντας και χτυπώντας τα κάγκελα του σπιτιού του, Ντίνοοοοο- Ντίνοοοοο, Μαρίααα, Αγαθή (τη διπλανή), φωνάζοντας βοήθεια. Σε λίγο βγήκε η Μαρία όμως ο Ντίνος δεν έβγαине. Η Μαρία φώναζε Κώστα- Κώστα, βγήκε κρατώντας κάτι στα χέρια. Ανακουφίζομαι, τους φέρνω στην αυλή μου παίρνω την πυροσβεστική στο τηλέφωνο, μιλά Μαρία της λέω, μιλά Ντίνο να βάλω εγώ το λάστιχο στη βρύση. Αυτοί δεν μπόρεσαν να αρθρώσουν λέξη. Μετά μας είπαν οι πυροσβέστες πήρε μια γυναίκα και δεν μίλησε, ούτε εγώ είχα καταλάβει τότε. Στο μεταξύ τραβάω το λάστιχο και ανεβαίνω στη σκεπή της κουζίνας μου. Από εκεί πάνω άρχισα να χουγιαζώ τόσο δυνατά που ξύπνησε ο Δημήτρης Νάκος, η Καίτη Εξάρχου, η Ελένη Καραγιάννη οι οποίες έτρεξαν στην Φωτούλα του Κουκούμη. Οι γυναίκες πήραν τον Παναγή Νάκο να κατέβει και την πυροσβεστική. Η Φωτούλα φώναζε: Ελάτε γρήγορα ή στείλτε ελικόπτερο θα καεί το χωριό.

Σε λίγο έρχεται ο Παναγής, ο Δημήτρης και η Γιούλα, πήραν την μάνα της πάνω. Τώρα αναλαμβάνει ο Παναγής «τα παλικάρια, τα Τζιμούλια». Ανεβάζει τον Δημήτρη στη σκεπή της Αγαθής με το λάστιχο καταβρέχει τους τοίχους γύρω- γύρω. Τρέχει σε μένα πάνω, φύγε μου λέει κάηκες (εκ των υστέρων καταλάβαμε ότι ο Δημήτρης, ο Παναγής κι εγώ είχαμε καεί στο πρόσωπο από την πύρα της φωτιάς).

Κατεβαίνω κάτω, ο Ντίνος και η Μαρία τρέμανε από το κρύο, τους δίνω παντόφλες και μια μπλούζα, σε μηδέν χρόνο ήταν όλες οι γυναίκες εδώ να συμπαρασταθούν και να βοηθήσουν να φέρουν ρούχα να ντυθούν οι άνθρωποι. Βγαίνω έξω και φωνάζω να μου δώσουν ένα λάστιχο. Μου λένε όσοι ήταν έξω, τι φωνάζεις, όλοι οι μαγαζάτορες αγναντεύουν από απέναντι, φωνάζω ξανά: το λάστιχο βρέει, ο ένας νοχελικά: δ ε φ τ α ν ε ι ω ς ε

κ ε ι τ ο λ α σ τ ι χ ο. Βρε έχω βρύση εδώ έξω. Ευτυχώς κατέβηκε η γυναίκα του στο υπόγειο και το έφερε, το βάζω στη βρύση με τη βοήθεια των γυναικών και άρχισα να ρίχνω νερό από μπροστά, έρχεται ο Βαγγέλης ο Πρέντζας παίρνει το λάστιχο και μου λέει φύγε εσύ είμαι εγώ τώρα. Αποκαμωμένη κάθομαι στο πεζούλι, όλες οι γυναίκες εκεί να μας συμπαρασταθούν. Μια δυνατή φωνή ακούγεται και συνάμα ο κόκκινος φάρος της πυροσβεστικής φώτισε το χώρο, ήρθε ήρθε η πυροσβεστική... δε θα πω περισσότερα... Θέλω να ευχαριστήσω όλους που βρέθηκαν κοντά μας, μας εμπύχωσαν και μας βοήθησαν, την Καίτη Εξάρχου, την Ελένη Καραγιάννη, τη Φωτούλα Κουκούμη, Ανθούλα Καναβού, Λίτσα Τζίνα, Ρινούλα Κοταδήμου, Χρυσάνθη Τζίνα, Χρυσάνθη Γκούτσου και πολλές ακόμη όπως και τη Σταυρούλα Πασσιά με τον τρόπο της βοήθησε. Τη Γεωργία Φώτη Κωτούλα που με το τηλεφώνημα της ήταν κοντά κ αυτή και μας έδωσε οδηγίες που μας ωφέλησαν. Ο Δήμαρχος μας ο Νίκος Εξάρχου που με το χάραμα ήταν κι αυτός εδώ κοντά μας. Ενώ.....μερικοί από απέναντι εκ του μακρόθεν. Η Μαριάννα Γκουντούλη, δημοτική σύμβουλος της Κόνιτσας, πήρε τον πεθερό της και τη Μαρία σπίτι της να τους περιποιηθεί. Τέλος τους αδελφούς Νάκου, Παναγή και Δημήτρη και τον μικρό «Ηρακλή» Βασίλη, γιός του Παναγή που με το λάστιχο κι αυτός στον αγώνα. Τον Βαγγέλη Πρέντζα και τον Λεωνίδα Ζούλφο από τη μεριά του Τάκη Σκαλωμένου το σπίτι. Ο Κώστας Ευθυμίου να χτυπά δυνατά τη καμπάνα για να έρθουν όσο πιο πολλοί μπορούν.

ΟΙ ΗΡΩΕΣ

Ααα, ξέχασα κάτι.... τους εκ του μακρόθεν θεατές....

Μαριάνθη Βάιλα

Ευθύμιος Ν. Κουκούμης,
Ευεργέτης της Αδελφότητας και του χωριού μας

28η Οκτωβρίου 2019

Κατάθεση Στεφάνου από τον Πρόεδρο Βασίλη Σαμαρά παρουσία συγχωριανών στο μνημείο των Ηρώων του χωριού για να τιμήσουν τους ήρωες του ΟΧΙ του 1940. Προηγήθηκε επιμνημόσυνη δέηση από τον Πάτερ Μιχάλη.

*Ο Δήμαρχος, το Δημοτικό Συμβούλιο
και οι εργαζόμενοι του Δήμου Κόνιτσας
σας εύχονται
Ειρηνικό και Δημιουργικό το Νέο Έτος.
Ο Δήμαρχος Νίκος Εξάρχου εύχεται
στους απανταχού Κερασοβίτες Υγεία, Αγάπη,
Αγωνιστικότητα για κάθε έναν προσωπικά
και το ότι καλύτερο για το χωριό μας.*

Τα χριστουγεννιάτικα έθιμα στην Ήπειρο των παραδόσεων

Πηγή: ΑΠΕ-ΜΠΕ

Τα χιλιάδες πολύχρωμα λαμπρόνια που στολίζουν τις γειτονιές και τις πλατείες, σε κάθε χωριό ή πόλη, τα χριστουγεννιάτικα δένδρα, οι ευρηματικές ιδέες συλλόγων με τις μουσικές και τα κεράσματα, οι μυρωδιές από τα ζαχαροπλαστεία και τους φούρνους, δημιουργούν γιορτινή ατμόσφαιρα, γεμίζουν φως και ελπίδα τον κόσμο και τον προετοιμάζουν για την Γέννηση του Θεανθρώπου και τον ερχομό της νέας Χρονιάς.

Μέσα σε αυτόν τον γιορτινό καμβά, στην Ήπειρο των παραδόσεων, τα ήθη και τα έθιμα του τόπου, που έρχονται από το βάθος του χρόνου, αποτυπώνουν την πτυχές της πολιτιστικής και πολιτισμικής ταυτότητας του τόπου, καθώς είναι άμεσα συνυφασμένα με τις συνθήκες του μακρινού παρελθόντος, με τις αρχές και τις αξίες των περασμένων γενεών.

Οι Ηπειρώτες είχαν βαθιά πίστη. Το «σαρανταήμερο» έκαναν νηστεία, δηλαδή από τις 15 Νοεμβρίου έως και τις 24 Δεκέμβρη, για να υποδεχτούν την Γέννηση του Χριστού. Ακόμη και σήμερα, δεν είναι λίγοι εκείνοι που με ευλάβεια τηρούν τη νηστεία.

Τα έθιμα των Χριστουγέννων για κάθε οικογένεια άρχιζαν με το σφάξιμο του χοίρου, που σε ορισμένες περιοχές ήταν ιεροτελεστία. Το χοιρινό είχε εξέχουσα θέση στο γιορτινό τραπέζι αλλά και στα γλέντια που γίνονταν ανήμερα των Χριστουγέννων στις πλατείες των χωριών.

«Τα σπάργανα του Χριστού», είναι το γλύκισμα - έθιμο που συναντάμε σε όλη την Ήπειρο και αναβιώνει έως σήμερα. Σε κάθε σπίτι ετοιμάζουν τα σπάργανα για το τραπέζι της παραμονής. Πρόκειται για χυλό από σταρένιο αλεύρι, που ψήνεται σε πυρωμένη πέτρα μέσα στο τζάκι, ενώ στη συνέχεια τις «τηγανίτες» αυτές μελώνουν σε ζαχαρόνερο, με καρύδια και κανέλα.

Είναι το γλύκισμα που τρώγεται το βράδυ της παραμονής των Χριστουγέννων. Το έθιμο συμβολίζει τα σπάργανα του Ιησού στη φάτνη. Τα «σπάργανα του Χριστού» σε χωριά του Πωγωνίου τα λένε «λαλαγγίτες» και είναι το γλύκισμα για το τραπέζι της παραμονής.

Στο χριστουγεννιάτικο τραπέζι έως και σήμερα, σε πολλά σπίτια οι νοικοκυρές μαγειρεύουν τα «γιαπράκια». Είναι λαχανοντολμάδες με φύλλα από λάχανο και το φαγητό συμβολίζει το «φάσκιωμα» του νεογέννητου Χριστού.

Το αναμμένο πουρνάρι και το έθιμο της φωτιάς

Το έθιμο, συμβολίζει τους βοσκούς που πήγαν να προσκυνήσουν το θείο βρέφος και είχαν ανάψει ένα ξερό

κλαδί για να βλέπουν μέσα στην νύχτα. Ένα πολύ παλιό έθιμο στην Ήπειρο, που συναντάται με μικρές παραλλαγές στις διάφορες περιοχές της.

Το έθιμο τηρείται κυρίως, στα χωριά της Άρτας. Ανήμερα Χριστούγεννα, όποιος επισκεφτεί φιλικό ή συγγενικό σπίτι για να ευχηθεί χρόνια πολλά, καθώς και οι παντρεμένοι, που θα πάνε στο πατρικό τους, κρατούν ένα κλαρί από πουρνάρι που το ανάβουν στον δρόμο. Τα φύλλα του καθώς καίγονται τρίζουν και η ευχή στον κάθε οικοδεσπότη είναι να μεγαλώνει η φαμίλια και να προκόβουν τα κοπάδια.

Στα Γιάννενα, δεν κρατούν το πουρνάρι αναμμένο στο χέρι τους, αλλά στη χούφτα τους έχουν δαφνόφυλλα και πουρναρόφυλλα. Όταν μπουν στο σπίτι, τα πετούν μέσα στο τζάκι και καθώς τα φύλλα καίγονται, πετάνε σπίθες. Τότε δίνεται η καλύτερη ευχή στον νοικοκύρη: «Αρνιά, κατσίκια, νύφες και γαμπρούς!». Δηλαδή, να προκόβουν τα κοπάδια του, να πληθαίνει η φαμελιά του, να μεγαλώνουν τα κορίτσια και τα παλικάρια του, να του φέρνουν στο σπίτι νύφες και γαμπρούς, να του δώσουν εγγόνια που δε θ' αφήσουν τ' όνομα το πατρικό να σβήσει.

Στο χωριό Πουρνιά της Κόνιτσας την παραμονή των Χριστουγέννων το παραδοσιακό «έθιμο της φωτιάς» δημιουργεί γιορτινή διάθεση. Το πρωί στην πλατεία του χωριού ανάβει μια μεγάλη φωτιά και ο κόσμος κρατώντας μαγκούρες στα χέρια, πηγαίνει σε όλα τα σπίτια του χωριού για τα κάλαντα. Οι νοικοκυρές προσφέρουν φρεσκοψημένα καρβέλια ψωμί.

Στην Αγία Παρασκευή της Κόνιτσας τα παιδιά την παραμονή έπαιρναν τις «τζιουμάκες», ξύλα από κρασιά, σαν μπαστούνι και χτυπούσαν με αυτό τις πόρτες και τα παράθυρα των σπιτιών για τα κάλαντα.

Τα περασμένα χρόνια στα χωριά της Ηπείρου επέστρεφαν για τις γιορτινές μέρες οι ξενιτεμένοι και στηνόταν το «Ζιαφέτι», ένα μεγάλο πανηγύρι στις πλατείες και τις αυλές των εκκλησιών με τα κλαρίνα να αντηχούν στα βουνά και το γλέντι να κρατά ακόμη και δύο μέρες.

Το «αμίλητο νερό» είναι έθιμο χριστουγεννιάτικο στην Άρτα. Ανήμερα των Χριστουγέννων, και νωρίς το πρωί, πριν ξημερώσει, οι γυναίκες πήγαιναν χωρίς να μιλάνε, να πάρουν νερό από ξένη βρύση και έλεγαν, «όπως τρέχει το νερό στη βρυσούλα μου, έτσι να τρέχει και η σοδιά μου». Από το «αμίλητο νερό», έπιναν όλοι στο σπίτι για το καλό. Στη βρύση η γυναίκα άφηνε εδέσματα, «για να την ταΐσει», όμως στην πραγματικότητα για να βρουν οι φτωχοί συγχωριανοί φαγητό.

Καλοκαίρι στο Κεράσοβο της Κόνιτσας

Του Νικηφόρου Τάτσου

Αυτός ο νόστος του Ηπειρώτη, αυτή η αγάπη για τον τόπο του, κουβαλάει ακόμη καλοκαιριάτικα...” μούλες φορτωμένες “με καλούδια απ’ τα ξένα... φορτώματα αγάπης που καταθέτει στο πατρικό του, στο χωριό του, στο πανηγύρι του ...κι άμα λάχει πρώτος στο χορό, πρώτος στη χαρά... Ξαπόσταμα το λέει το γύρισμά του στο χωριό... να πάρω άλλο αγέρα λέει, να ‘χω το χειμώνα μπόλικο στην ξενιτειά...

Κάτι παλιές θύμησες με φέρανε φέτος στο Κεράσοβο, στο πανηγύρι... θύμησες απ’ τα παιδικά χρόνια στα Γιάννενα, εκεί που πρωτογνώρισα συνομήλικους ΚΕΕΡΑΣΟΒΙΤΕΣ και λίγο μεγαλύτερους, στα Ζευγάρια, και πορευθήκαμε μαζί λίγα χρόνια...

Εκεί πρωτάκουσα το όνομα του χωριού... εκεί ένοιωσα περίεργα κι ήθελα να μάθω πάντα, πού ναι αυτό το χωριό, πώς είναι... δεν ξέχασα ποτέ το όνομά του... το κουβάλαγα πάντα μαζί μου...

...Άλλη μια θύμηση... κι αυτή κουβαλημένη χρόνια πολλά, κληρονομιά των γονέων μου... Απέναντι απ’ το πατρικό μου -εσεις το λέτε ακόμη “ τοιάμικο ” τον τόπο μου – στο Παλαιοκκλησί Φιλιατών του Νομού Θεσπρωτίας, αγνάντευα κι αγναντεύω πάντα -- διαφορετική τώρα η μορφή τους από τη απουσία τους -- τις ΡΑΧΕΣ ΤΟΥ ΖΗΚΑ... Ένα λειβοδότοπο που ξεχειμώνιαζε για πολλά χρόνια με τα κοπάδια της η μεγάλη οικογένεια των αδελφών ΖΗΚΑ... από το Κεράσοβο... Κληρονομιά φίλων των γονέων μου...

Αυτά κι αυτά με τράβηξαν φέτος να πάρω το δρόμο για το Κεράσοβο σας... Για το πανηγύρι σας... Κακά τα ψέματα. Ηπειρώτικο καλοκαίρι χωρίς πανηγύρι.....δεν νοστιμίζει ποτέ και τίποτε... και το αποφάσισα... Φταίει κι ο Φάνης που διατηρεί τον Ξενώνα του χωριού, του Συλλόγου, φταίει και μερικοί διαδικτυακοί καλοί φίλοι που με περίμεναν, κι άλλοι που γνώρισα εκεί, κι άλλους, που εύχομαι να γνωρίσω...

Παραδοσιακά... η πρώτη εντύπωση... μετά τη Λειτουργία στο μικρό ξωκκλησί της Αγίας Παρασκευής... τα “ παιδιά της Ανδρομάχης ” ...το χορευτικό της με τα μικρά παιδιά... ζέστανε το αεράκι που κατέβαινε απ’ το Σμόλικα...

Παράσταση με ντόπια τραγούδια, χοροί με την οδηγία της... με το συγκρότημα του Καστανιώτη Αντώνη Κακούρη και τους ντόπιους που συμπλήρωναν τη “ζύγια” ...ο Φάνης στο τραγούδι, ο Παύλος στο ντέφι... μια αλλιότι-

*Πέρα σ’ εκείνο το βουνό
Και στ’ άλλο παραδώθε
Στο πέρα βόσκουν πρόβατα
Στο δώθε βόσκουν γίδια
Κι ανάμεσα στα δυο βουνά
Δώδεκα μύλοι αλέθουν.
Οι έξ αλέθουν με νερό
Κι οι έξη με το γάλα
Και στο αφρό του γάλατος
Τεις μαυρομάτες πλένουν .
Η μια πλένει άρρωστους
Κι η άλλη λαβωμένους
Κι η τρίτη η καλύτερη πλένει ξενιτεμένους....*

κι ζωντανή γιορτή, έτσι όπως ξέρουν να γιορτάζουν στο Κεράσοβο...

Το μικρό χορευτικό έδωσε σειρά στον κόσμο να ζωγραφίσει με το χορό του, τα ντέρτια του, τον πόνο της ξενιτειάς, ν’ αποθέσει μπόλικη αγάπη για το τόπο του... Κι εκείνο το κλαρίνο του Αντώνη, τι κελαηδίσματα γέμισε τον τόπο;... τι χαρά σκόρπισε με την αμεσότητα του...

Όρθιοι όλοι γύρω απ’ το χορό... και το κλαρίνο σιμά... να παίρνει ο αγέρας τον αχό του... κι άμα λάχει και σιμά στ’ αυτί... να τον κουβαλήσει στην ξενιτειά ο πρωτοχορευτής... ο χορός... Της γαλανής το φόρεμα, της Νύφης το φουστάνι... Ξήντα ραφτάδες το ‘ραβαν κι εξήντα μαθητάδες... Κονιτσιώτικοι σκοποί... αλλιότικοι σε τούτα τα μέρη απ’ τα δικά μου... Κάτω στα Έξη μάρμαρα... και πάει ο χορός στον περίβολο της μικρής εκκλησιάς... Κατάθεση ψυχής... μέτρημα χαράς για τον ερχομό τους στο χωριό, κάθε βηματισμός με το κλαρίνο του Κακούρη, κάθε στροφή, κάθε αλλαγή πρωτοχορευτή... γιορτινή μέρα...

Η δεύτερη παράσταση μετά την Εκκλησία... πάλι με τα “παιδιά της Ανδρομάχης”, πάλι παρούσα η Κερασοβίτισσα κόρη που κοσμεί τον τόπο της με την προσφορά της σε όλα τα δρώμενα του χωριού καλοκαιριάτικα...

Κατάθεση αγάπης...για τα παιδιά του χορευτικού, για όσους καμάρωναν τους αυριανούς πρωτοχορευτές του χωριού... και ο κόσμος πάλι κοντά τους... στην Κεντρική, μεγάλη Εκκλησία του χωριού πάλι... Κερασοβιτών μαστόρων αριστουργήματα κι αυτές οι Εκκλησιές τους ...η Ανδρομάχη κοντά στα παιδιά... με ρυθμό... Με τα μάτια

πάνω τους... βγάζοντας όλη την αγάπη της γι' αυτά... κι εκείνα... αποζημίωσαν και πάλι τη δασκάλα τους...

Άλλος ένας χορός από τον κόσμο, στην Εκκλησία μεσημεριάτικα... Προθέρμανση για το βραδινό μεγάλο γλέντι.

Κάπου εκεί, κάποιος ρώτησε κι εμένα τον ξένο του πανηγυριού...

-Από πού είσαι;

-Από τη Θεσπρωτία, από τους Φιλιάτες...

-Από το "Τσιάμικο", δηλαδή!!!!

-Πέστο Τσιάμικο εσείς...

οι Κερασοβίτες που βοήθησαν να κτιστεί ο κόσμος με την πέτρα, έτσι το 'λεγαν, όταν κατηφόριζαν στα μέρη μας για να σηκώσουν σπίτια ψηλά και χαμηλά...

Δεν άργησε να μαθευτεί η καταγωγή μου... Με πλησίασε μια κυρία..Μια Κερασοβιτίσση... Είμαι η Ανθούλα Ζήκα... δεν γνώριζα την Ανθούλα φυσικά, αλλά θυμήθηκα το φίλο του πάτερα μου, το ΓΙΑΝΝΗ ΖΗΚΑ, τον πάτερα της που ξεχειμώνιαζε στο "τσιάμικο", απέναντι απ' το πατρικό μου... Χαρά μου που αντάμωσα φίλους που κληρονόμησα απ' τους γονείς... ο ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΖΗΚΑΣ μου άνοιξε την καρδιά και πόρτα στο σπιτικό του... θα 'πρεπε να βρω ψηλή σκάλα για να δραπετεύσω...

Σφάλισε την εξώπορτα κι εγώ ακολούθησα κατά γράμμα τις προσταγές της φιλοξενίας του... Σαν να παραληρούσα απ' τη μια γιατί γνώρισα παλιούς φίλους κι απ' την άλλη για την υπέροχη ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ του Κερασοβίτη ΑΧΙΛΛΕΑ ΖΗΚΑ... Έφυγα από το σπιτικό του πλημυρισμένος ...με την υπόσχεση για επιστροφή.

Βράδιασε πια...

Στη μεγάλη πλατεία, γύρω απ' τον πελώριο πλάτανο, στήθηκε το γλέντι... Ετοιμασίες κάθε λογής... Ο Φάνης και όλο το προσωπικό του μαγαζιού με τα ψητά και τα φαγητά του... τα πιοτά του... Η Ζυγιά του Αντώνη του Κακούρη έτοιμη... κι όταν ήρθε εκείνη η ώρα που ο καθένας περιμένει... δεν άργησε καθόλου να ακουστεί το κλαρίνο... απ' την αρχή ως τα ξημερώματα όρθιοι οι οργανοπαικτές...

Εδώ είναι άλλη η σειρά... κατ' ευθείαν στο χορό με χαρούμενους σκοπούς... αλλιώςτικα εμείς ...αρχίζουμε με τα μοιρολόγια και τους αργούς σκοπούς...

Εδώ τα Κονιτσιώτικα, τα Μαστοροχωριτικά τραγούδια, έχουν άλλο, υπέροχο, ξεχωριστό χρώμα... είναι αυτό που ξεχωρίζει την Ήπειρο από άλλους τόπους ...ο καθένας το σκοπό και τα τραγούδια του... παραπέρα το Πωγώνι, τα Γιάννενα, τα Τζουμέρκα, η Θεσπρωτία κι όλοι μαζί ΤΟ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ... τραγουδώντας και χορεύοντας σου 'ρχονται όλα στο νου... η πατρίδα... -Ηπειρώτισσα Γη, της καρδιάς μου πληγή, της καρδιάς

μου το δάκρυ... σε ξαναβρίσκω μες του τσιάμικου τα βήματα, στα πανηγύρια να γλεντάς ολημερίς και να μετράς του χρόνου τα χτυπήματα, μ' ένα κλαρίνο, σταυροπόδι, καταγής...

Σταματημό δεν έχει ο χορός, σταματημό δεν έχουνε τα όργανα... νιώθουν πως γεμίζουν το κόσμο χαρά... δίνουν κέφι, εισπράττουν μεγάλη αγάπη... Δεν ξανάδα χορευτές που να μη δίνουν την ψυχή τους στο χορό... όλοι χορευταράδες... ξέρον γιατί μπαίνουν πρώτοι στο χορό... κατάθεση ψυχής... ζωγραφιές στη γη που μένουν τα βήματά τους...

Καθόμουν αποσβολωμένος σε μια άκρη και παρακολουθούσα... ήθελα να χορτάσω τραγούδι και χορό Κερασοβίτικο... ήθελα να γεμίσω τη ψυχή μου, να 'χω σκοπούς και θύμησες για ολάκερο το χειμώνα... Δεν έχασα από τα μάτια μου, χορό και όργανα... απόλαυσα ένα υπέροχο πανηγύρι...

Χαράματα κόντευαν... και είχε πια σειρά να χορέψει ο κόσμος που οργάνωσε το πανηγύρι... περίφημη προσφορά των οργάνων και των συντελεστών...εκεί ήταν που απόλαυσα ένα αλλιώςτικο χορό, -ο ένας στο ντέφι του, ή άλλη στο χορό... ένα υπέροχο ζευγάρι, που παραμένει προφανέστατα ακόμη πολύ αγαπημένο... ο Παύλος έδωσε ρεσιτάλ μαζί με τη γυναίκα του κι έτσι όμορφα έκλεισε η βραδιά του πανηγυριού στο Κεράσοβο...

Είχε χαράξει... κόντευε να μας συνεπάρει το πρωινό αγέρι του Σμόλικα... δύσκολο να σηκωθείς απ' την πανηγυριώτικη καρέκλα... δύσκολο και να ξεχάσεις τούτη τη μέρα στο ΚΕΡΑΣΟΒΟ, ΣΤΗΝ ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΚΟΝΙΤΣΑΣ... Θα ξανάρθουμε... θαμάστε και πάλι εκεί, γιατί τώρα θα μας καρτεράνε ακόμη περισσότεροι... φίλοι και γνωστοί...

-Λες να δεθήκαμε γερά με το Κεράσοβο;

-Καλές αντάμωσες, στον Αη 'Λιά στον Πλάτανο, που 'χουν το πανηγύρι... που 'χουν αρνιά και φένονται, κριάρια σουβλισμένα... Έχουν κι ένα καλό κρασί από το Μοναστήρι... Κέρνα μας, κόρη, κέρνα μας... Κέρνα μας ώσπου να φέξει...

Η πορεία της οικοδομής

«καλός, κακός και άσχημος» μια κινηματογραφική ταινία, με την ιδιαιτερότητα της μουσικής, με ηθοποιούς τους Κλίντ Ίσγουντ, Ιλάι Γουάλας και Λι Βαν Κλιφτ, ο σκηνοθέτης τους έδειχνε να κυνηγάνε το θησαυρό, τον καιρό που γινότανε εμφύς πόλεμος στις ΗΠΑ, μεταξύ των Βορείν και Νοτίων.

Τίποτα δεν τους συγκινούσε, ούτε τα βλήματα που πέφτανε, ούτε οι καπνοί, μήτε οι σκοτωμένοι, ο στόχος τους ήταν ο θησαυρός.

Τώρα, που κολλάει το έργο αυτό, με την πορεία της οικοδομής, για όσους διαβάσατε στο τεύχος 142, αυτό που έγραφα για τους κυνηγούς, θα καταλάβετε πως η ζωή είναι ένα ασταμάτητο κυνηγητό και σ' αυτό το τεύχος θα κάνω προσπάθεια να καταγράψω για τα λασποπαίδια του χωριού μας τι ακριβώς κυνηγούσαν. Στο τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου η Αθήνα αριθμούσε περίπου 400.000 κατ., σπίτια με αυλές και λουλούδια που ευωδιάζαν. Στα περίχωρα της Αθήνας υπήρχαν βοσκοί με αιγοπρόβατα που τροφοδοτούσαν τους κατοίκους με γάλα και τα παράγωγά τους, τυριά, γιαούρτι κ.λπ.

Τα τομάρια από τα σφαχτά τα έπαιρναν τα βυρσοδεψεία τα επεξεργάζοντα και τα κατασκευάζαν δέρματα, τα αγόραζαν τα τσαγκαριά και τα μεταποιούσαν σε παπούτσια ή τσάντες ή δερμάτινα μπουφάν.

Το μαλλί γινότανε νήμα για τα υφαντουργία, το κρέας στα κρεοπωλεία ή στα αλλαντικά. Τα ζευγάρια στην ύπαιθρο έκαναν πολλά παιδιά, ο πληθυσμός αυξανόταν, οι ανάγκες μεγάλες, οι δουλειές λίγες και οι νέοι στο χωριό τους έψαχναν τρόπο να βρουν κάτι που να τους εξάσφαλισει τα προς το ζην.

Μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, εκεί που χρωστούσαν οι ΗΠΑ στην Ευρώπη, αντιστράφηκαν τα πράγματα και βρέθηκε η Ευρώπη χρεωμένη απέναντι στις ΗΠΑ.

Το δόγμα Τρούμαν με το σχέδιο Μάρσαλ: «εξαφανίστε τον κομμουνισμό από τον «ελεύθερο» κόσμο για να σας δώσουμε δάνεια να αναπτυχθεί η χώρα», έμπαινε στην ημερήσια διάταξη.

Έτσι λοιπόν, άρχισε το πρόγραμμα δημιουργίας μικρών βιομηχανιών και βιοτεχνιών τροφής, ένδυσης και κατοικίας. Για να λειτουργήσει μια βιομηχανία, η βιοτεχνία χρειάζεται πρώτα και κύρια να στηθεί ο στεγαστικός χώρος, άρα χρειάζονταν οικοδόμοι και εργάτες που θα δουλέψουν μετά για την παραγωγή του προϊόντος.

Το λεκανοπέδιο της Αττικής ήταν το καταλληλότερο

για να στηθούν όλες οι επιχειρήσεις τροφής, ένδυσης και κατοικίας. Το ανθρώπινο δυναμικό που θα στελέχωνε αυτές τις επιχειρήσεις ήταν άφθονο στις επαρχίες της χώρας μας. Κάπως έτσι άρχισε η εσωτερική μετανάστευση προς τα μεγάλα αστικά κέντρα, με την Αθήνα, πρωτεύουσα του κράτους, να έχει τη μεγαλύτερη τράβιξη.

Παράλληλα, το πρόγραμμα ανασυγκρότησης της κατεστραμμένης Γερμανίας ήταν στην ημερήσια διάταξη. Για να αναπτυχθεί μια χώρα, πρέπει να έχει παραγωγικές δυνάμεις, δηλαδή τα εργαλεία, με τη βοήθεια των οποίων παράγονται τα υλικά αγαθά, καθώς και οι άνθρωποι που τα χειρίζονται σύμφωνα με την κατακτημένη πείρα και τις συνήθειες της εργασίας. Εκατομμύρια νέοι Γερμανοί σκοτώθηκαν στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, που αποτελούσαν την παραγωγική δύναμη στο χειρισμό των εργαλείων.

Ο Σέρτζιο Λεόνε έδειχνε τους τρεις ηθοποιούς να κυνηγάνε το θησαυρό, τα λασποπαίδια του Κερασόβου, όμως κυνηγούσαν το μεροκάματο όπου και να βρισκότανε αυτό, είτε στην Αθήνα είτε στην Γερμανία.

Αρκετά λασποπαίδια από το Κεράσεβο πήγαν στη Γερμανία για να δουλέψουν συνωστισμένοι μέσα στα τρένα και δε θα ξεχάσω αυτό που μου είπε ο Φόρης Παστρούμας: «πήγα Κώτσιο με το τρένο, Αθήνα Γερμανία όρθιος!!!» Δε θα ξεχάσω επίσης ότι ο γράφων, παρέα με τον Βαγγέλη Νταγκουβάνο πήγαμε στην Σουηδία με το τρένο 72 ώρες ταξίδι κυνηγώντας το μεροκάματο.

Αθήνα, κατά Μανώλη Ρασούλη, μιά μητρόπολη του Νότου, κατά Βασιλή Τσιτσάνη ξελογιάστρα και κατά λασποπαίδια του Κερασόβου, τόπος κυνηγιού του μεροκάματου και του ένσημου. Με την ευκαιρία που αναφέρθηκε στο ένσημο, μπαίνει ένα ερώτημα: όταν δεν κολλάς το ένσημο στο οικοδόμο, που γίναν σκληρές απεργίες για να καθιερωθεί, πώς χαρακτηρίζεται αυτή η ενέργεια; Απάτη; Κλεψιά; Ασυνειδησία; Ή κάποια μορφή εγκλήματος;

Τι ήταν αυτό που η Αθήνα τράβηξε το μισό πληθυσμό της Ελλάδας να εγκαταλείψει την επαρχία και να εγκατασταθεί σ' αυτό το λεκανοπέδιο της Αττικής;

Χοντρά χοντρά να το πω, μα το πρόγραμμα ανοικοδόμησης της χώρας ήταν αυτό που τράβηξε σαν μαγνήτης την παραγωγική δύναμη που λέγεται ανθρώπινο δυναμικό.

Στην Αθήνα βρήκαμε καλύτερο μεροκάματο, ένσημα και ό,τι άλλο σου προσφέρει ο αστικός τρόπος ζωής.

Εμείς τα λασποπαίδια του Κερασόβου διαλέγαμε τόπο διαμονής σε συνοικίες που μένανε κι άλλοι Κερασοβίτες. Μιά τέτοια συνοικία ήταν η Άνω Κυψέλη, το Καματερό, το Μπραχάμι, το Μαρούσι. Τις ελεύθερες ώρες κατά τις συνήθειές μας διαλέγαμε κάποιο καφενείο παίζοντας χαρτιά ή τάβλι.

Στην Ομόνοια είχαμε διαλέξει το καφενείο του Μήτσου Μακάτη που καταγόταν από το Γκρίμποβο Ιωαννίνων. Εκεί, πρωί πρωί πίναμε το καφεδάκι μας, συζητάγαμε για τη δουλειά μας, για τα προβλήματά μας. Απ' αυτό το καφενείο γινόταν η έφοδος για το μεροκάματο.

Στο επόμενο η συνέχεια.

ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ ΤΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ψάχνοντας στο παρελθόν να βρεις κάτι που θα σου φωτίσει το μέλλον!!!!

Χαθήκαμε καιρό έχουμε να τα πούμε, να μη λένε οι κακόπιστοι ότι κάναμε την εφημερίδα τυφλικά μας, πολλά είχα κατά νου να γράψω, αλλά προς τί; γίνεται τίποτα; όχι. Όλοι οι χωριανοί, για διαφορετικούς λόγους ο καθένας, έχουν συμβιβαστεί με την μετριότητα και την μιζέρια που επικρατεί στο χωριό. Ας αφήσουμε τους προύχοντες ήσυχους μαζί με το «ταμείο» να περνούν καλά και ας κοιτάξουμε εμείς τα δικά μας.

Έφτασε στα χέρια μου από την γνωστή πηγή, την οποία και ευχαριστώ, μια ανακοίνωση της Κοινότητας του χωριού μας της 21ης Μαΐου 1940 την οποία σας κοινοποιώ (αυτολεξί) και ας βγάλει έκαστος τα δικά του συμπεράσματα.

«Βασίλειον της Ελλάδος
ΚΟΙΝΟΤΗΣ
ΚΕΡΑΣΟΒΟΥ-ΚΟΝΙΤΣΗΣ
Αριθ. Πρωτ. 307

Κοινοποιήσις
προς
τους κατοίκους Κοινότητος Κερασόβου

κοινοποιούμεν υμίν κατω-
τέρω υπ' αριθ 38/3/12β εγγραφον Αστυνομικού
Σταθμάρχου προς γνώσιν και συμμόρφωσιν.
Κατόπιν υπ' αριθ 134/40 ε.δ.ν.ς 1
Καλούνται έφεδροι ικανοί απάντων όπλων
και σωμάτων κλάσεως 1935 προς εκπαίδευσιν
επί μήνα. Ημέρα παρουσιάσεως 25η Μαΐου 1940.
Παρακαλώ ειδοποιήσατε κατοίκους κοινότη-
-τητος αμέσως.

Εν Κερασόβω τη 21η Μαΐου 1940
Ο Πρόεδρος

(υπογραφή Δ.Νάκος ή Φάκας δυσαναγνώστος)»

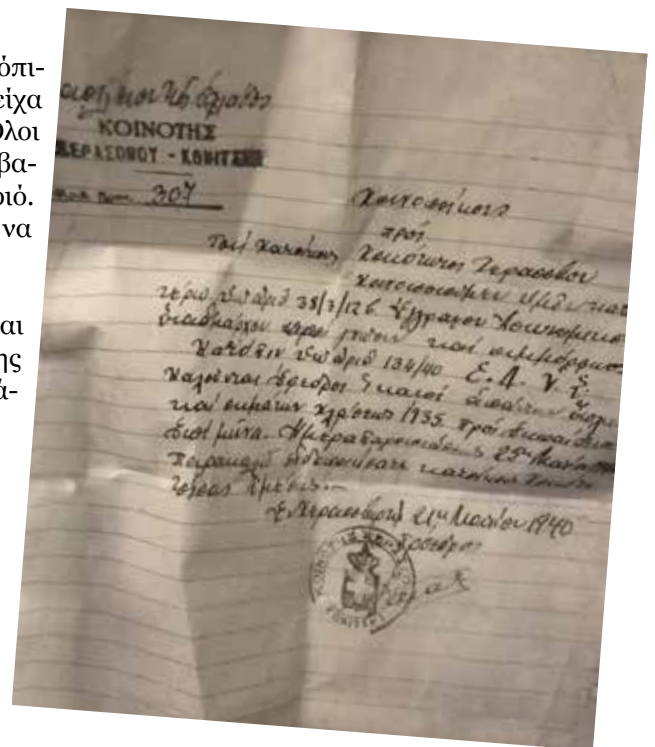
Την δημοσιεύω για να δούν οι νεώτεροι ότι πίσω από την εποποιία του 1940, υπήρχε δουλειά, οργάνωση, προετοιμασία, συστηματική εκπαίδευση και προνοητικότητα.

Δεν ξυπνήσαμε ξαφνικά στις 28 οκτωβρίου 1940 και πήγαμε να πολεμήσουμε τους Ιταλούς, αγανακτισμένοι δήθεν από την δικτατορία του Μεταξά, όπως θέλουν να μας πείσουν οι θολοκουλτουριάριδες. Χαρακτηρίζουν οι ίδιοι τον Μεταξά «φασίστα», αλλά αυτός, αν ήταν, δεν έκανε το χατήρι του ομοφρόνου Μουσολίνη να του παραδώσει την Ελλάδα. Προέταξε, της ιδεολογίας και του κομματικού συμφέροντος, την Πατρίδα. Διαβάστε την ιστορία των κομμάτων που διεκδικούν την ψήφο μας και βγάλτε τα συμπεράσματά σας. Σήμερα γύρω μας χτυπούν τα τύμπανα του πολέμου και πως προετοιμάζεται ο λαός; με πασαρέλες, μανεκέν και Τούρκικα σήριαλ.

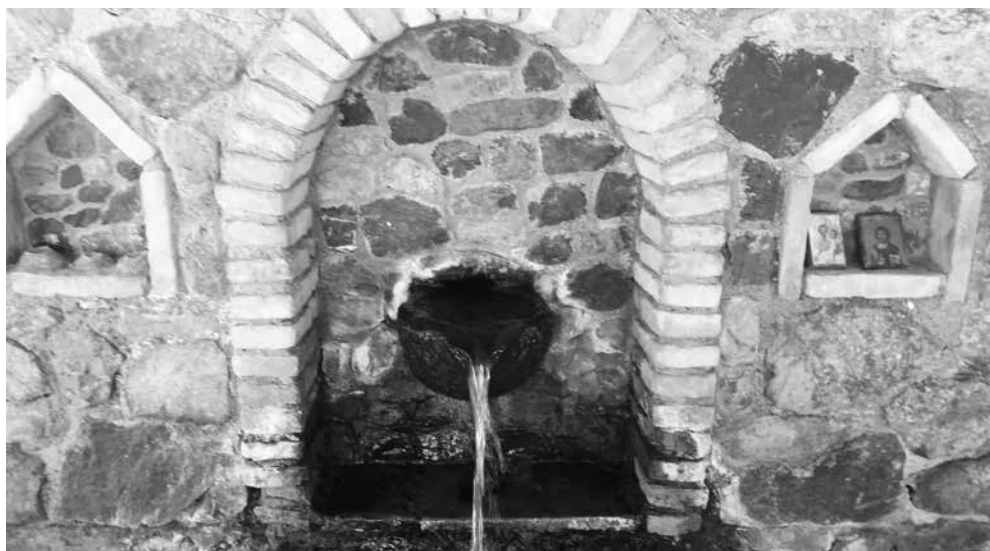
Θα ξυπνήσουμε μια μέρα αλλά θα είναι αργά και κάτι θα μας λείπει.

Όποιος τολμήσει σήμερα να μιλήσει για Πατρίδα, λοιδωρείται, συκοφαντείται και χαρακτηρίζεται ποικιλοτρόπως. Σκεφτείται όμως τι θα είμασταν χωρίς Πατρίδα !!!!

Δ.Θ.ΣΤ

Το «άκρεντο» νερό

του Χρήστου Τούμπουρου,
Έφορος Πολιτιστικών
της Πανεπιστημιακής,
Τζουμερκιώτης

Την παραμονή των Χριστουγέννων όλα τα μέλη της οικογένειας έπρεπε να κοινωνήσουν. Μετά τη Θεία Κοινωνία άρχιζαν οι προκαθορισμένες εργασίες. Ο πατέρας με τα μεγαλύτερα αγόρια έσφαζε το ζωντανό. (Συνήθως το γουρουνάκι). Η μητέρα μαζί με τα κορίτσια άσπριζαν, ασβέστωνα την αυλή, τον αυλόγυρο, ξέστρωναν κρεβάτια και τα έστρωναν με καθαρά «ρούχα». Γενικά στην ουσία αφιερώνονταν στην καθαριότητα του σπιτιού.

ΑΛΛΟ έθιμο είναι το αμίλητο νερό. Πρωί πρωί την ημέρα των Χριστουγέννων οι κοπέλες της επαρχίας έτρεχαν στον πιο κοντινή βρύση της επαρχίας για να « κλέψουν το άκρεντο νερό», δηλαδή το αμίλητο νερό. Λέγεται έτσι το νερό γιατί σε όλη τη διαδρομή οι κοπέλες δε βγάζουν λέξη, «δεν κρένουν ντιπ». «Τσιμουδιά, ντιπ, καμιά κουβέντα. Το καταλάβατε;», ήταν η μοναδική εντολή που έπαιρναν προτού ξεκινήσουν την επιχείρησή τους.

Όταν έφταναν στη βρύση έλεγαν: «Όπως τρέχει το νερό σου βρυσούλα μου, έτσι να τρέξει και το βιο μου», δηλαδή η περιουσία μου, η ζωή μου, η κατάντια και η προκοπή μου. Εκεί άλειφαν τη βρύση με βούτυρο και μέλι και ταυτόχρονα έδιναν και την ευχή: «όπως τρέχει το νερό, με γλύκα να έρχονται όλες οι χαρές και ασταμάτητα η προκοπή».

Το νερό αυτό το έπιναν όλοι. Μηδενός εξαιρουμένου, ακόμα και των κατοικίδιων ζώων. Μία μόνο εξαίρεση γινόταν. Απαγορεύονταν να πιει το άλογο. Προς τιμωρία. Είναι γνωστό πως το άλογο εκεί στην Φάτνη τρόμαζε με το χλιμίντρισμα του το νεογέννητο, τον Χριστό και περισσότερο με το φύσημά του τον ξεσκέπαζε και «πούντιαζε» το Θείο βρέφος μέσα στη βαρυχειμωνιά.

Η μεταφορά λοιπόν του άκρεντου νερού ήταν μια ιεροτελεστία. «Μιλιά», για να μην ακούσουν τα ζούδια και στείλουν καταδώ τους σαϊτάν(η)δες.

Δεν μιλούσαν καθόλου, όποιον κι αν συναντούσαν στο δρόμο. «Μην αλαργέψτε η μία απ' την άλλ', γιατί μπορεί να σας ξεμοναχιάσ' κανένα σαϊτάν(η)ς».

Ήταν η πρώτη συμβουλή. Μετά ...ένα σωρό. «Να μην απ(ι)θώστε το τσ(ου)κάλ' π'(ου)θενά και σας το πάρουν οι νεράιδες». Το νερό αυτό μια και ήταν «άκρεντο» και συνεπώς ακουτσομπόλευτο, απαλλαγμένο δηλαδή από ζ(ου)λάπια και πονηρά πνεύματα το χρησιμοποιούσαν για να φτιάξουν, να ζυμώσουν το Χριστόψωμο, που ήταν απαραίτητο για να υποδεχτούν με λαμπρότητα τη Γέννηση του Χριστού.

Με το νερό αυτό ζύμωναν την αρμυροκουλούρα την Καθαρή Δευτέρα. Αυτή την έτρωγαν από νωρίς τα κοριτσούδια πιστεύοντας πως θα δουν στον ύπνο τους τον μελλοντικό σύζυγό τους. Αυτός ήταν εκείνος που θα τους πρόσφερε νερό να ξεδιψάσουν!

Κι έβλεπαν κι ούτε ήξεραν και γιατί άλλωστε να καταλάβουν πως το όνειρο είναι το υπόλοιπο της σκέψεως της ημέρας. Και έβλεπαν αυτόν που ήθελαν να δουν. Κι αν το διασταύρωναν με το μάθημα της μαργαρίτας ή και με άλλα «προγνωστικά τεστ» τότε είχε καλώς. Χαρές και πανηγύρια. «Με θέλει και θα με πάρει». Και πέρναγε ο καιρός ώσπου να τρανέψουν κι αυτές και να καταλάβουν το υπερβολικό της απαίτησής τους και το ακατόρθωτο της μαντείας...

Επί συγκρούσεως, όταν δηλαδή υπήρχαν δύο άντρες τότε του θέματος επιλαμβάνονταν οι καφετζούδες. Άλλη υπόθεση κι αυτή. Καφές μαύρος, «α, πα, πα, σκρούμπος ντιπ κατσιούρ(η)ς είναι ο καφές. Πικραλίδα. Δεν καταπίνεται χωρίς κανένα γλύκισμα».

Μπορεί να σήμαινε και άρνηση του ενός. Ποιανού; Στον άλλον καφέ...

Σμόλικας: Πατώντας το πρώτο χιόνι στα 2.637 μέτρα υψόμετρο της κορυφής

Μεταφέρουμε ένα άρθρο, σε συνέχειες λόγω μεγάλης έκτασης του κειμένου, του Αλέξανδρου Γραμματικόπουλου που αναφέρεται στην ανάβαση στο Σμόλικα από την πλευρά του χωριού μας. Αξίζει να σημειώσουμε την εξαιρετική και αναλυτική περιγραφή που θα ήταν ακόμη πιο συναρπαστική αν είχε στην ομάδα του και έναν Κερασοβίτη που να του δίνει τα τοπωνύμια των περιοχών από όπου περνούσαν αναβαίνοντας προς το Σμόλικα.

«Φεύγεις και πας, που ταξιδεύεις; / Δρόμοι ανοιχτοί, τα σύνορά σου είναι όπου αντέχεις...» (Αλκίνοος Ιωαννίδης - «Ο δρόμος σου είσαι εσύ»)

Νοέμβρης, ο τελευταίος μήνας του φθινοπώρου. Στο ημερολόγιο έγραφε: Κυριακή 17-11-2019. Έξω το απόλυτο σκοτάδι. Ξεκινούσε καινούργια μέρα Ξεκινούσαμε και εμείς, τα μέλη της ορειβατικής ομάδας Βέροιας «Τοτός», για μία ακόμη προγραμματισμένη εξόρμησή μας.

Μαζί μας, για πρώτη φορά, και κάποιοι φίλοι ορειβάτες, που αποφάσισαν να μας ακολουθήσουν. Ξεκινούσαμε για το ραντεβού μας με τη Φύση.

Εκεί, βρισκόταν το κυριακάτικο...«καταφύγιο» μας, που θα μας «φιλοξενούσε» και θα μας «κρατούσε» μακριά από τις σκέψεις και τις σκοτούρες της άχαρης καθημερινότητας. Εκεί, στη δική μας «ελεύθερη γωνιά» απόδρασης, θα ξεδιπλώναμε τις δράσεις των «θέλω» μας, αφήνοντας πίσω, στην πόλη, τους...«τεμπέλικους» καναπέδες...της απραξίας και τις ...επανωτές φραπεδιές...της αδράνειας.

Τα ρολόγια έδειχναν 05.00 ' π.μ. Ήταν η ώρα που φεύγαμε από τη Βέροια, την πόλη της ιστορίας και του πολιτισμού. Την πόλη της απέραντης ομορφιάς της Φύσης και της ζωής. Αναχωρήσαμε για την προγραμματισμένη «Ανάβασή μας στην ψηλότερη κορυφή του ορεινού όγκου του Σμόλικα».

Οδεύοντας προς την έξοδο της πόλης, περάσαμε από τους σκοτεινούς δρόμους της «ωραίας κοιμημένης», που ήταν άδειοι από κίνηση. Μπήκαμε στην Εγνατία οδό και πήραμε την κατεύθυνση προς Ιωάννινα. Προορισμός μας, το εξωκκλήσι του «Πρ. Ηλία» που βρίσκεται 3 περίπου χλμ. έξω από το χωριό Αγ. Παρασκευή (ή Κεράσοβο) Κόνιτσας. Συνεχίσαμε την οδική πορεία μας με κατεύθυνση προς το επόμενο ορεινό χωριό, την Αγία Παρασκευή (ή Κεράσοβο) Κόνιτσας. Η ομίχλη με τα...κόλπα της...«έπαιζε» με τα νεύρα μας σε ένα δρόμο με πολλά στροφηλίκια και παράλληλα «δοκίμαζε» τις αντοχές του οδηγού σε ένα οδόστρωμα κατεστραμμένο σε πολλά σημεία του. Από εικόνες τοπίων;;;!!! Τίποτα. Μπήκαμε στις περιοχές του Νομού Ιωαννίνων. Μόλις άρχισαν οι κατηφόρες, άρχισε να αλλάζει και όλο το γύρω σκηνικό.

Η ομίχλη από λεπτό σε λεπτό απομακρυνόταν και μπροστά μας ξεδίπλωνε μια εικόνα ενός καταπράσινου δάσους κωνοφόρων, που κάλυπτε τις βορειοδυτικές πλαγιές του ορεινού όγκου του Σμόλικα και απλωνόταν σε όλο το μήκος της ρεματιάς, μέχρι την κοιλάδα του «Σαραντάπορου», εκεί που στα 970 περίπου μέτρα υψόμετρο είναι

κτισμένο το ορεινό χωριό Αγ. Παρασκευή της Κόνιτσας.

Πέρα από την εικόνα του μαγευτικού τοπίου που αντικρίζαμε γύρω μας, βλέπαμε, με ανακούφιση και χαρά, ότι ο καιρός ήταν θαυμάσιος. Η φθινοπωρινή μέρα ήταν ηλιόλουστη. Φτάσαμε στην πέτρινη γέφυρα με τη «Νεροτριβή» (ντριστελά) του Αγροτικού Συνεταιρισμού Αγ. Παρασκευής δίπλα της.

Η νεροτριβή είναι κτισμένη κοντά στα ορμητικά νερά του ποταμού «Κακόλακκος» και την χρησιμοποιούν τόσο οι κάτοικοι του χωριού, όσο και εκείνοι της ευρύτερης περιοχής, για να πλένουν τις βελόντζες και τις βαριές κουβέρτες τους. Από το σημείο ξεκινά και το μονοπάτι με τον χαρακτηρισμό «Κ2», κίτρινη σήμανση, που οδηγεί στις κορυφές του Σμόλικα, αφού πρώτα περάσει από την άγρια και παρθένα περιοχή του Ρέματος «Βαθύλακκος».

Στο σημείο με τα τσιμεντένια τραπέζια και πάγκους, κάτω από τον πανύψηλο πλάτανο, δεν καθυστερήσαμε πολύ. Συνεχίσαμε για ελάχιστα ακόμη χιλιόμετρα. Συναντήσαμε τον πρώτο χωμάτινο δρόμο στα αριστερά μας και τον ακολουθήσαμε, αφήνοντας πίσω μας τον ασφατόδρομο. Δεν κάναμε παραπάνω από 500 μέτρα στο χωματόδρομο και φτάσαμε από τη διασταύρωση στον προορισμό μας. Χρειαστήκαμε να διανύσουμε 174 χλμ. οδικής διαδρομής και 3 ώρες οδήγησης, για να βρεθούμε από τη Βέροια στα 1.070 μέτρα υψόμετρο.

Στο σημείο, δηλαδή, με το πέτρινο εκκλησάκι του «Πρ. Ηλία», που είναι κτισμένο σε ένα υψωματάκι και περιτριγυρισμένο από λογιές-λογιές δένδρα. Σταθμεύσαμε τα αυτοκίνητά μας και αρχίσαμε να ετοιμαζόμαστε.

Λίγο πιο πέρα, ετοιμάζονταν για τη δική τους δράση στο βουνό κάποιοι κυνηγοί. Ο καιρός ήταν ό,τι πρέπει για την ορειβασία. Ο ουρανός καθαρός από σύννεφα και η θερμοκρασία κοντά στους 7 βαθμούς Κελσίου. Στα σακιά μας τα πιο απαραίτητα, για μια πολύωρη πορεία.

Ομορφιές του χωριού

Λίμνη του Σμόλικα. Φωτογραφία της Ειρήνης Μιχ. Κωτούλα

**ΙΩΑΝΝΑ ΧΡ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ –
ΝΤΑΓΚΟΒΑΝΟΥ**
ΓΕΝΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΙΑΤΡΙΚΗ
ΖΗΝΩΝΟΣ 1 & Π. ΤΣΑΛΔΑΡΗ -
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
ΤΗΛ. 210-5739804, 6947610071

**ΑΧΙΛΛΕΑΣ Γ.
ΣΤΡΑΤΣΙΑΝΗΣ**
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Ι. ΜΟΜΦΕΡΑΤΟΥ 32
ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. 210-6470890 6932352929

Πωλείται ελαιόλαδο

παραγωγής μου από την περιοχή Ζαχάρω Ηλείας.
Πωλούνται δικής μου παραγωγής παραδοσιακά
ζυμαρικά (φαζάνια, χυλοπίτες), τραχανάς [ξινός -
γλυκός - καυτερός - νηστίσιμος], βίδες, φαζάνια
ολικής, κριθαράκι.

Για παραγγελίες
Σεητσιώτης Αθανάσιος - τηλ 6932028290
email: djthanos22@hotmail.com

Κωνσταντίνος Χρ. Παπανικοδήου

Υπηρεσία Ταξί
Δρομολόγια από & προς
ΛΙΜΑΝΙΑ/ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΑ
Δρομολόγια σε όλη την Ελλάδα
από & προς ΚΕΡΑΣΟΒΟ
Δεκτές όλες οι πιστωτικές κάρτες
(όχι american express)
Τηλ.: 6977 478032